

[Carl M. Nielsen.]

ningerne til lovforslaget, at det kan forventes, at der i forskellige retskredse vil være mulighed for inden så længe at afslutte arbejdet med fredskovskonstateringen. Det var jo meningen, da lovforslaget om skove blev fremsat i rigsdagssamlingen 1933—34, at der een gang for alle skulle være skabt klarhed over, på hvilke skove og ubevoksede arealer der hvilede fredskovspligt. Denne plan udgik imidlertid, da gennemførelsen ansås for at blive for bekostelig. Der skulle således over hele landet have været foretaget en almindelig fredskovskonstatering, hvorefter fredskovens grænser skulle afmærkes og indtegnes og fredskovspligten noteres i matriklen og tingbogen. I stedet indførtes visse bestemmelser i loven, således i § 1 og i § 10, stk. 3. Sidstnævnte stykke tager sigte på landkommuners og købstæders markjord. Der er således pligt til ved overdragelse af en ejendom, hvorpå der findes skov eller fredskovspligtig grund, før skødet anmeldes til tinglysning, at få skovtilsynets påtegning på skødet om, hvilke fredskovsarealer der kan være tale om, og dette skal derefter noteres i tingbogen. Det medfører selvfølgelig forsinkelser, der kan være ubehagelige både for køber og sælger, og der er da også i den tid, loven har virket, såvel fra justitsministeriet som sagførerrådet, fremsat ønske om at få denne bestemmelse ophævet. Jeg vil dog mene, at skal der være mening i loven, må det være rigtigt at følge landbrugsministerens synspunkt: at den fastsatte fremgangsmåde må opretholdes, indtil fredskovskonstateringen er afsluttet for den enkelte retskreds, og så kan bestemmelsen ophæves. Det vil være meningsløst at vente, til spørgsmålet er klaret overalt. Loven har nu virket i 14 år, og der er selvfølgelig i dette åremål sket ejerskifter, således at fredskovskonstateringen for de ejendomme, der har skiftet ejere, er klaret og er blevet behørigt noteret i henhold til loven. Der er ikke lige megen skov overalt i Danmark, det veksler fra retskreds til retskreds, og det må da, efterhånden som der kun er et mindre antal ejendomme, der ikke har skiftet ejer, inden for en retskreds, være rigtigt, at det offentlige lader foretage en afsluttende fredskovskonstatering, så man kan blive færdig på dette område. Dette arbejde er i gang.

Landbrugsministeriet har med skovnævnets tilslutning påbegyndt dette i en række retskredse, hvilket må hilses med tilfredshed. Når så afslutningen har fundet sted i disse kredse, må det være naturligt for deres

vedkommende at ophæve bestemmelsen i lovens § 10, stk. 3, som overflødig. Jeg synes også, det er rigtigt, at opmærksomheden er henvendt på at fortsætte dette arbejde i andre retskredse, efterhånden som muligheden herfor er tilstede.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling og vedtagelse i det høje ting.

Bjerre: I al almindelighed kan man ikke være nogen større tilhænger af, at der tillægges en minister altfor mange bemyndigelser, men i dette tilfælde, hvor det gælder om at fjerne skranker, der generer i den praktiske retsudøvelse og i det praktiske liv, kan det kun være af det gode. Derfor hilser også vi dette forslag med glæde.

Den højtærede landbrugsminister har i sin fremsættelsestale anført, at man i stedet for en påtænkt formulering af skovlovens § 1 indførte den bevisbyrde-regel, at skove, om hvilke det ikke godtgøres, at skovgrunden først er indtaget til skovdyrkning efter udstedelsen af forordningen af 27. september 1805 — der står i fortrykket 1905, men det er formentlig en trykfejl — må anses som fredskove. Det havde måske været rimeligt at tilføje — jeg går ud fra, at således er det —, at for de sønderjyske landsdele må der regnes med datoen for skov- og jagtforordningen af 2. juli 1784. Det er jo kun sagt i en fremsættelsestale, men det er formentlig rigtigt opfattet.

Vi er som sagt glade for denne bemyndigelse, og vi håber, at den højtærede landbrugsminister efterhånden vil nå til den samme opfattelse, som justitsministeriet og sagførerrådet har. Både justitsministeriet og sagførerrådet mener i og for sig, at denne regel, som der nu gives bemyndigelse til at ophæve tid efter anden, kunne være bortfaldet helt, og vi henstiller til den højtærede landbrugsminister at sørge for, at fredskovsnoteringerne fremmes, så man kan ophæve bestemmelsen i så mange retskredse som muligt og derved fremme tinglysningsvæsenets hastighed.

Jeg kan som sagt tilsige mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Korsgaard: Da det foreliggende lovforslag, som det allerede er nævnt, går ud på at forenkle og simplificere tinglysningen, kan jeg på mit partis vegne tiltræde lovforslaget.

Oluf Johansen: Uden at gå ind på en omtale af lovforslaget skal jeg på mit partis vegne anbefale det til fremme.